

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 31. toukokuuta 2017
(OR. en)

9479/17

Toimielinten välinen asia:
2016/0363 (COD)

EF 102
ECOFIN 433
DRS 31
CODEC 872

ILMOITUS

Lähettiläs:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto
Asia:	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta kattamattomien velkainstrumenttien maksukyvyttömyyttä koskevaan ensisijaisuusjärjestykseen sijoittamisen osalta (ensimmäinen käsittely) = Puheenjohtajavaltion kompromissiehdotus

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena edellä mainittua komission ehdotusta koskeva puheenjohtajavaltion lopullinen kompromissiehdotus pysyvien edustajien komitean kokousta varten.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta kattamattomien velkainstrumenttien maksukyvyttömyyttä koskevaan ensisijaisuusjärjestykseen sijoittamisen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

- (1) Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (FSB) julkaisi 9 päivänä marraskuuta 2015 kokonaistappionkattamiskykyä (total loss-absorbing capacity, TLAC) koskevan asiakirjan, jäljempänä 'TLAC-standardi', jonka G-20-maat hyväksyivät marraskuussa 2015. TLAC-standardin tavoitteena on varmistaa, että maailmanlaajuisilla järjestelmän kannalta merkittävillä pankeilla, jäljempänä 'G-SIB-pankit', joista käytetään unionin kehyksessä nimitystä maailmanlaajuiset järjestelmän kannalta merkittävät laitokset, jäljempänä 'G-SII-laitokset', on tappionkattamis- ja pääomapohjan vahvistamiskyky, joka tarvitaan varmistamaan, että kriittisiä toimintoja voidaan jatkaa kriisinratkaisun aikana ja välittömästi sen jälkeen veronmaksajien varoja (julkisia varoja) tai rahoitusvakautta vaarantamatta. Komissio sitoutui 24 päivänä marraskuuta 2015 antamassaan tiedonannossa³ esittämään vuoden 2016 loppuun mennessä lainsäädäntöehdotuksen, jonka avulla TLAC-standardi voitaisiin panna täytäntöön kansainvälisesti sovittuun määräaikaan eli vuoteen 2019 mennessä.

³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan keskuspankille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Pankkiunionin toteuttaminen", 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

- (2) Kun TLAC-standardi pannaan unionissa täytäntöön, on otettava huomioon voimassa oleva laitoskohtainen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus (minimum requirement for own funds and eligible liabilities, MREL), jota sovelletaan kaikkiin unionin laitoksiin ja josta säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU⁴. Koska sekä TLAC-standardilla että MREL-vaatimuksella on sama tavoite eli varmistaa, että unionin laitosten tappionkattamiskyky ja pääomapohjan vahvistamiskyky ovat riittävät, näiden kahden vaatimuksen olisi oltava yleistä kehystä täydentäviä osatekijöitä. Käytännössä komissio ehdotti, että G-SII-laitoksia koskeva TLAC-standardin mukainen yhdenmukaistettu vähimmäistaso, jäljempänä 'TLAC-vähimmäisvaatimus', olisi otettava käyttöön unionin lainsäädännössä muuttamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013⁵ ja että G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen korotus ja muita kuin G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen vaatimus olisi otettava huomioon tekemällä kohdennettuja muutoksia direktiiviin 2014/59/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 806/2014⁶. Kattamattomien velkainstrumenttien maksukyvyttömyyttä koskevaan ensisijaisuusjärjestykseen sijoittamisen osalta tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava edellä mainittujen säädösten ja direktiivin 2013/36/EU⁷ säännösten lisäksi.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (3) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että laitosten tappionkattamiskyky ja pääomapohjan vahvistamiskyky ovat riittävät, jotta tappioiden kattaminen ja pääomapohjan vahvistaminen onnistuvat sujuvasti ja nopeasti niin, että vaikutus rahoitusvakauteen ja veronmaksajiin on mahdollisimman vähäinen. Tämä voidaan saavuttaa siten, että laitokset noudattavat johdonmukaisesti TLAC-vähimmäisvaatimusta, joka saatetaan osaksi unionin lainsäädäntöä muuttamalla asetusta (EU) N:o 575/2013, ja direktiivissä 2014/59/EU säädettyä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta.
- (4) TLAC-standardissa, joka saatetaan osaksi unionin lainsäädäntöä muuttamalla asetusta (EU) N:o 575/2013, edellytetään, että G-SII-laitokset täyttävät TLAC-vähimmäisvaatimuksen, tietyin poikkeuksin, käyttäen etuoikeusasemaltaan huonompia velkoja, jotka sijoittuvat maksukyvyttömyysmenettelyssä sellaisten velkojen jälkeen, joita TLAC-standardi ei koske (ensisijaisuusjärjestystä koskeva vaatimus). TLAC-standardin mukaisesti ensisijaisuusjärjestyksen tulisi perustua sopimuksen oikeudellisiin vaikutuksiin ('sopimukseen perustuva huonompi etuoikeusasema'), tietyn lainkäyttöalueen lakeihin ('lakisääteisesti huonompi etuoikeusasema') tai kulloisenkin yhteisön rakenteeseen ('rakenteellinen huonompi etuoikeusasema'). Direktiivin 2014/59/EU näin edellyttäessä sen soveltamisalaan kuuluvien laitosten olisi täytettävä yrityskohtaiset vaatimuksensa etuoikeudeltaan huonommilla veloilla sen riskin minimoimiseksi, että velkojat ryhtyvät oikeustoimiin sen vuoksi, että velkojen tappiot kriisinratkaisussa ovat suuremmat kuin mitä niille olisi aiheutunut tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä (periaate, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan).

- (5) Lukuisat jäsenvaltiot ovat muuttaneet tai ovat muuttamassa maksukyvyttömyyttä koskevan kansallisen lainsäädäntönsä säännöksiä vakuudettomien etuoikeutettujen velkojen ensisijaisuusjärjestyksestä maksukyvyttömyystilanteessa, jotta niiden laitokset voivat noudattaa ensisijaisuusjärjestystä koskevaa vaatimusta helpommin ja näin helpottaa kriisinratkaisua.
- (6) Tähän mennessä hyväksytyt kansalliset säännöt poikkeavat toisistaan merkittävästi. Yhdenmukaistettujen unionin sääntöjen puuttuminen aiheuttaa laitoksille ja sijoittajille oikeudellista epävarmuutta ja vaikeuttaa velan arvon alaskirjauksen soveltamista rajojen yli toimivissa laitoksissa. Se voi myös vääristää kilpailua sisämarkkinoilla, koska kustannukset, joita laitoksille koituu ensisijaisuusjärjestystä koskevan vaatimuksen noudattamisesta, ja kustannukset, joita sijoittajille koituu näiden ostaessa laitosten liikkeeseen laskemia velkainstrumentteja, voivat vaihdella huomattavasti eri puolilla unionia.
- (7) Pankkiunionista esittämässään mietinnössä Euroopan parlamentti kehotti komissiota esittämään ehdotuksia, jotta voitaisiin vähentää oikeudellisten vaateiden riskejä sovellettaessa periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, ja 17 päivänä kesäkuuta 2016 esittämässään päätelmässä⁸ neuvosto kehotti komissiota esittämään ehdotuksen yhteisestä lähestymistavasta pankkien velkojien hierarkiaan oikeusvarmuuden edistämiseksi kriisinratkaisutapauksissa.
- (8) Sen vuoksi olisi poistettava merkittävät sisämarkkinoiden toiminnan esteet ja vältettävä kilpailun vääristymät, jotka johtuvat pankkien velkojien hierarkiaa koskevien yhdenmukaistettujen unionin sääntöjen puuttumisesta, sekä estettävä tällaisten esteiden ja vääristymien syntyminen tulevaisuudessa. Näin ollen asianmukainen oikeusperusta tälle direktiiville on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 114 artikla, sellaisena kuin sitä tulkitaan Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti.

⁸ Neuvoston päätelmät etenemissuunnitelmasta pankkiunionin täydentämiseksi, annettu 17. kesäkuuta 2016: http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837_fi.pdf

- (9) Jotta ensisijaisuusjärjestystä koskevan vaatimuksen noudattamisesta aiheutuvat kustannukset sekä rahoituskustannuksiin aiheutuvat kielteiset vaikutukset voitaisiin vähentää mahdollisimman pieniksi, tällä direktiivillä jäsenvaltioille olisi annettava lupa tarvittaessa säilyttää olemassa oleva tavallisen vakuudettoman etuoikeutetun velan luokka, johon luettavien velkojen liikkeeseenlasku on laitoksille edullisempaa kuin muiden etuoikeusasemaltaan huonompien velkojen liikkeeseenlasku. Jotta laitosten purkamismahdollisuuksia parannettaisiin, tässä direktiivissä olisi kuitenkin vaadittava jäsenvaltioita luomaan uusi takasijaisten etuoikeutettujen velkojen luokka, joka sijoittuisi maksukyvyttömyysmenettelyssä ennen omien varojen instrumentteja ja sellaisia etuoikeusasemaltaan huonompia velkoja, jotka ovat muita kuin ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumentteja, mutta muiden ylimmän etuoikeusluokan velkojen jälkeen. Laitoksilla olisi säilyttävä vapaus laskea liikkeeseen velkaa sekä etuoikeutettujen että takasijaisten etuoikeutettujen velkojen luokassa, vaikka näistä kahdesta luokasta vain takasijaisten etuoikeutettujen velkojen luokan olisi katsottava täyttävän ensisijaisuusjärjestystä koskevan vaatimuksen; tämä ei kuitenkaan saisi vaikuttaa TLAC-standardissa annettuihin muihin vaihtoehtoihin ensisijaisuusjärjestystä koskevan vaatimuksen noudattamiseksi. Tämä mahdollistaisi sen, että laitokset turvautuvat rahoituksenhankinta- tai muista operatiivisista syistä edullisempaan tavalliseen etuoikeutettuun velkaan mutta hankkivat samalla rahoitusta laskemalla liikkeeseen myös uuteen takasijaisten etuoikeutettujen velkojen luokkaan kuuluvaa velkaa täyttääkseen siten ensisijaisuusjärjestystä koskevan vaatimuksen. Jäsenvaltioiden olisi voitava luoda useita muitakin tavallisten vakuudettomien velkojen luokkia, kunhan ne varmistavat, että vain takasijaisten etuoikeutettujen velkainstrumenttien luokka täyttää ensisijaisuusjärjestystä koskevan vaatimuksen.

- (10) Sen varmistamiseksi, että takasijaisten etuoikeutettujen velkainstrumenttien uusi luokka täyttää TLAC-standardissa kuvatut ja direktiivissä 2014/59/EU säädetyt hyväksyttävyysskriteerit ja parantaa näin oikeusvarmuutta, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että näiden velkainstrumenttien alkuperäinen sopimusperusteinen maturiteetti on vähintään vuosi, etteivät ne ole johdannaisia eikä niihin sisälly kytkettyjä johdannaisia ja että velan liikkeeseenlaskuun liittyvissä asiaa koskevissa sopimusasiakirjoissa viitataan nimenomaisesti ensisijaisuusjärjestykseen tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Erityisesti vaihtuvakorkoisten velkainstrumenttien, joiden korko perustuu yleisesti käytettyyn viitekorkoon, esimerkiksi euriboriin tai Liboriin, ei tulisi katsoa olevan kytkettyjä johdannaisia sisältäviä velkainstrumentteja vain tämän ominaisuuden perusteella. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa mihinkään sellaiseen kansallisen lainsäädännön vaatimukseen, joka koskee velkainstrumenttien kirjaamista liikkeeseenlaskijayrityksen velkarekisteriin tässä direktiivissä säädettyjen, takasijaisia etuoikeutettuja velkainstrumentteja koskevien edellytysten noudattamiseksi.
- (11) Sijoittajien oikeusvarmuuden lisäämiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tavallisilla etuoikeutetuilla velkainstrumenteilla ja sellaisilla muilla vakuudettomilla tavallisilla etuoikeutetuilla instrumenteilla, jotka eivät ole velkainstrumentteja, on parempi etuoikeusasema kansallisessa maksukyvyttömyyslainsäädännössä kuin takasijaisten etuoikeutettujen velkainstrumenttien uudella luokalla. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että uudella takasijaisten etuoikeutettujen velkojen luokalla on parempi etuoikeusasema kuin omien varojen instrumenteilla ja sellaisilla etuoikeusasemaltaan huonommilla veloilla, jotka ovat muita kuin ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumentteja.

- (12) Jäsenvaltioiden toimin ei voida riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli vahvistaa unionin elvytys- ja kriisinratkaisukehystä varten yhdenmukaisia sääntöjä, jotka koskevat maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavaa vakuudettomien velkainstrumenttien ensisijaisuusjärjestystä, vaan se voidaan tarvittavien toimien laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Erityisesti direktiivi ei saisi vaikuttaa TLAC-standardissa annettuihin muihin vaihtoehtoihin ensisijaisuusjärjestystä koskevan vaatimuksen noudattamiseksi.
- (13) On asianmukaista, että tässä direktiivissä säädettyjä direktiivin 2014/59/EU muutoksia sovelletaan sellaisista velkainstrumenteista johtuviin vakuudettomiin saataviin, jotka lasketaan liikkeeseen tämän direktiivin soveltamisen alkamispäivänä tai sen jälkeen. Oikeusvarmuuden vuoksi ja siirtymäkauden kustannusten alentamiseksi mahdollisimman pieniksi jäsenvaltioiden olisi kuitenkin varmistettava, että kaikkien sellaisista velkainstrumenteista, jotka laitokset ovat laskeneet liikkeeseen ennen kyseistä päivämäärää, johtuvien takaisin maksamatta olevien vakuudettomien saatavien ensisijaisuusjärjestykseen maksukyvyttömyystilanteessa sovelletaan jäsenvaltioiden lakeja sellaisina kuin ne olivat annettuina 31 päivänä joulukuuta 2016. Siinä määrin kuin 31 päivänä joulukuuta 2016 annetussa tietyssä kansallisessa lainsäädännössä on jo otettu huomioon tavoite antaa laitoksille lupa laskea liikkeeseen etuoikeusasemaltaan huonompia velkoja, kaikki jäljellä olevat ennen tämän direktiivin soveltamispäivää liikkeeseen lasketuista velkainstrumenteista johtuvat vakuudettomat saatavat tai osa niistä voidaan luokitella maksukyvyttömyysmenettelyssä samaan etuoikeusluokkaan kuin tämän direktiivin edellytysten mukaisesti liikkeeseen lasketut takasijaiset etuoikeutetut velkainstrumentit. Lisäksi jäsenvaltiot voivat 31 päivän joulukuuta 2016 jälkeen ja ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää mukauttaa sellaisista velkainstrumenteista, jotka on laskettu liikkeeseen näiden lakien soveltamispäivän jälkeen, johtuvien vakuudettomien saatavien ensisijaisuusjärjestystä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä koskevia kansallisia lakejaan ainoastaan noudattaakseen tässä direktiivissä säädettyjä edellytyksiä. Tässä tapauksessa ainoastaan sellaisten vakuudettomien saatavien, jotka johtuvat ennen tämän uuden kansallisen lainsäädännön soveltamista liikkeeseen lasketuista velkainstrumenteista, olisi edelleen kuuluttava jäsenvaltion lainsäädännön piiriin sellaisina kuin se oli annettuna 31 päivänä joulukuuta 2016.

- (14) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita säätämästä siitä, että tämän direktiivin soveltamista olisi jatkettava silloinkin, kun liikkeeseen laskevat yksiköt eivät enää kuulu unionin kriisinratkaisukehyksen piiriin erityisesti sen vuoksi, että niiden luotonanto- tai sijoitustoiminta on divestoitu kolmannelle osapuolelle.
- (15) Tällä direktiivillä yhdenmukaistetaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettava velkainstrumenteista johtuvien vakuudettomien saatavien ensisijaisuusjärjestys, mutta se ei kata maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavaa talletusten ensisijaisuusjärjestystä muuten kuin niiltä osin kuin siitä on säädetty direktiivin 2014/59/EU voimassa olevissa, sovellettavissa säännöksissä. Tämä direktiivi ei näin ollen vaikuta jäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädäntöön, jossa säädetään sellaisesta tavanomaisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä sovellettavasta talletusten ensisijaisuusjärjestyksestä, jota ei ole yhdenmukaistettu direktiivillä 2014/59/EU. Komission olisi tarkasteltava direktiivin 2014/59/EU soveltamista uudelleen [*päivämäärä – kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta*] mennessä maksukyvyttömyystilanteessa sovellettavan talletusten ensisijaisuusjärjestyksen osalta ja arvioitava erityisesti, onko direktiiviä vielä tarpeen muuttaa,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 2014/59/EU

1. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan 48 alakohta seuraavasti:

"48) 'velkainstrumenteilla':

- i) 63 artiklan 1 kohdan g ja j alakohtaa sovellettaessa joukkovelkakirjoja ja muuta siirrettävissä olevaa velkaa sekä instrumentteja, jotka synnyttävät velkaa, instrumentteja, joilla velka tunnustetaan, ja instrumentteja, jotka antavat oikeuden hankkia velkainstrumentteja; ja
- ii) 108 artiklaa sovellettaessa joukkovelkakirjoja ja muuta siirrettävissä olevaa velkaa sekä instrumentteja, jotka synnyttävät velkaa tai joilla velka tunnustetaan."

2. Korvataan 108 artikla seuraavasti:

"108 artikla

Ensisijaisuusjärjestys maksukyvyttömyystilanteessa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tavanomaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä
 - a) seuraavilla on sama etuoikeusasema ja ne ovat ensisijaisuusjärjestyksessä korkeammalla kuin tavalliset vakuudettomat saatavat:
 - i) se luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisten talletusten osa, joka ylittää direktiivin 2014/49/EU 6 artiklassa säädetyn talletussuojan tason;
 - ii) talletukset, jotka olisivat luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisia talletuksia, jollei niitä olisi tehty unioniin sijoittautuneiden laitosten unionin ulkopuolella sijaitsevien sivuliikkeiden kautta;
 - b) seuraavilla on sama etuoikeusasema ja ne ovat ensisijaisuusjärjestyksessä korkeammalla kuin mitä a alakohdassa on säädetty:
 - i) suojatut talletukset;
 - ii) talletussuojajärjestelmät, jotka maksukyvyttömyystilanteessa korvaavat suojattujen tallettajien oikeudet ja velvoitteet.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 artiklan 1 kohdan a, b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta tavalliset vakuudettomat saatavat ovat tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevässä kansallisessa lainsäädännössä ensisijaisuusjärjestyksessä korkeammalla kuin vakuudettomat saatavat, jotka johtuvat velkainstrumenteista, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:
- a) velkainstrumenttien alkuperäinen sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään yksi vuosi;
 - b) ne eivät ole johdannaisia eikä niihin sisälly kytettyjä johdannaisia; ja
 - c) liikkeeseenlaskuun liittyvissä asiaa koskevissa sopimusasiakirjoissa ja tarpeen mukaan esitteessä viitataan nimenomaisesti tämän alakohdan mukaiseen alempaan sijaan ensisijaisuusjärjestyksessä.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttävät velkainstrumenteista johtuvat vakuudettomat saatavat ovat tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevässä kansallisessa lainsäädännössä ensisijaisuusjärjestyksessä korkeammalla kuin 48 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista instrumenteista johtuvat saatavat.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevää kansallista lainsäädäntöä, sellaisena kuin se oli annettuna 31 päivänä joulukuuta 2016, sovelletaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sellaisten vakuudettomien saatavien ensisijaisuusjärjestykseen, jotka johtuvat 1 artiklan 1 kohdan a, b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemista velkainstrumenteista, jotka on laskettu liikkeeseen ennen [*tämän direktiivin nimi*] saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säädösten voimaantuloa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 ja 6 kohdan soveltamista.

5. Jos jäsenvaltio on 31 päivän joulukuuta 2016 jälkeen ja ennen [*tämän direktiivin nimi*] voimaantulopäivää antanut kansallista lainsäädäntöä tavanomaisessa maksukyvyttömyystilanteessa sovellettavasta ensisijaisuusjärjestyksestä, joka koskee sellaisista velkainstrumenteista johtuvia vakuudettomia saatavia, jotka on laskettu liikkeeseen tämän kansallisen lainsäädännön soveltamispäivän jälkeen, 4 kohtaa ei sovelleta saataviin, jotka johtuvat kyseisen kansallisen lainsäädännön voimaantulon jälkeen liikkeeseen lasketuista velkainstrumenteista, edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) kyseisessä kansallisessa lainsäädännössä säädetään, että 1 artiklan 1 kohdan a, b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta tavalliset vakuudettomat saatavat ovat tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ensisijaisuusjärjestyksessä korkeammalla kuin vakuudettomat saatavat, jotka johtuvat velkainstrumenteista, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:
 - i) velkainstrumenttien alkuperäinen sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään yksi vuosi;
 - ii) ne eivät ole johdannaisia eikä niihin sisälly kytkettyjä johdannaisia; ja
 - iii) liikkeeseenlaskuun liittyvissä asioita koskevissa sopimusasiakirjoissa viitataan nimenomaisesti tämän alakohdan mukaiseen alempaan sijaan ensisijaisuusjärjestyksessä.
 - b) kansallisessa lainsäädännössä säädetään, että tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttävät velkainstrumenteista johtuvat vakuudettomat saatavat ovat tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä ensisijaisuusjärjestyksessä korkeammalla kuin 48 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista instrumenteista johtuvat saatavat.

Niiden säädösten voimaantulopäivänä, joilla [*tämän direktiivin nimi*] saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, b alakohdassa tarkoitetuista velkainstrumenteista johtuvilla vakuudettomilla saatavilla on sama etuoikeusasema kuin 2 kohdan a, b ja c alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitettu etuoikeusasema.

6. Jäsenvaltiot, jotka ovat ennen 31 päivää joulukuuta 2016 antaneet tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevää kansallista lainsäädäntöä, jonka mukaan 1 artiklan 1 kohdan a, b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemista velkainstrumenteista johtuvat vakuudettomat saatavat jaetaan kahteen tai useampaan eri etuoikeusluokkaan tai velkainstrumenteista johtuvien vakuudettomien saatavien ensisijaisuusjärjestys muuttuu kaikkiin muihin samaan etuoikeusluokkaan kuuluviin tavallisiin vakuudettomiin saataviin nähden, voivat säätää, että tavallisten vakuudettomien saatavien alimpaan etuoikeusluokkaan kuuluvilla velkainstrumenteilla on sama etuoikeusasema kuin 2 kohdan a, b ja c alakohdan ja 3 kohdan edellytykset täyttävillä saatavilla.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään *[18 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]*. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on alettava soveltaa kyseisiä säädöksiä päivänä, jona ne tulevat voimaan kansallisessa lainsäädännössä, mikä ei saa olla myöhemmin kuin *[18 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]*.

2. Jäsenvaltioiden antamissa 1 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

- 2 a. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta, jos ne jäsenvaltioiden kansalliset säädökset, jotka ovat voimassa ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää, ovat tämän direktiivin mukaiset. Tällöin jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle.

2 a artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee direktiivin 2014/59/EU 108 artiklan 1 kohdan soveltamista uudelleen *[päivämäärä – kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]*. Komissio arvioi erityisesti, onko direktiiviä vielä tarpeen muuttaa maksukyvyttömyystilanteessa sovellettavan talletusten ensisijaisuusjärjestyksen osalta. Komissio toimittaa tarkastelua koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

4 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja
